

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 41C/74/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117226659
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Augustínová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5117226659.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Augustínovou v právnej veci žalobkyne: W. Š., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XX, XXX XX Ž., zastúpenej právnym zástupcom: Advokátska kancelária Bednářová & Hodoňová, JUDr. Sabína Hodoňová, PhD., advokátka, so sídlom Mariánske námestie č. 31, 010 01 Žilina, vchod Makovického 7A, proti žalovanému: Mesto Žilina, so sídlom Námestie obetí komunizmu 1, 011 31 Žilina, IČO: 00 321 796, zastúpenému právnym zástupcom: JUDr. Terézia Ďatková, advokátka, so sídlom Moyzesova 963/28, 010 01 Žilina, IČO: 42 346 495, v konaní o poskytnutí primeraného zadostučinenia, takto

rozhodol:

Žalobu žalobkyne v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Žalovanému nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou osobne podanou na Okresnom súde Žilina dňa 13.09.2017, v znení pripustenej zmeny zo dňa 28.01.2019, domáhala poskytnutia primeraného zadostučinenia, a to morálnej a peňažnej satisfakcie za porušenie jej osobnostných práv žalovaným. Domáhala sa, aby súd uložil žalovanému povinnosť verejne sa jej ospravedlniť, a to tak, že na svojej oficiálnej webovej stránke uverejní článok s názvom „Ospravedlnenie“ v znení „Informácie, ktoré Mesto Žilina zverejnilo v Radničných novinách Mesta Žiliny v mesiaci marec 2016, čísle 13, na strane 6, v článku „Píše Žilinský večerník pravdivo v súvislosti s osobou pani Ševčíkovej?, kde bolo uvedené, že „Napriek tomu, ako prejav ústretovosti mesto umožnilo vo februári 2012 uzatvoriť novú nájomnú zmluvu na dobu určitú do 31.mája 2012, pritom mesto mohlo už v roku 2011 žiadať vystaňovanie pani Š.I. z bytu, ale neurobilo tak a rozhodlo sa dať jej ešte jednu šancu, napriek tomu, že pani Š.Á. túto šancu nevyužila“ a v reportáži pre televíziu Markíza, ktorá je dostupná na internetovej stránke <<http://E.>> exekúciou ich chcú pripraviť o byt dlhy si však už vyplatili už pred rokmi, v ktorej sa nepravdivo konštatuje, že pani Š. nemala splatený dlh do 31.mája 2012, sú nepravdivé a nepresné, za čo sa jej v mene Mesta Žilina ospravedľujeme. Zároveň sa domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej primerané zadostučinenie vo výške 30 000 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a nahradiť jej trovy konania v rozsahu 100 %.

2. Žalobu skutkovo odôvodnila s tým, že žalovaný prostredníctvom svojho hovorcu PhDr. M. Č. ju niekoľkokrát neprávom označoval za neplatičku, hoci v tom čase, kedy sa aktuálne vyjadroval v súvislosti s jej prípadom už nebola neplatičkou a túto skutočnosť buď vedome zamlčal alebo neuviedol na pravú mieru, čím žalovaný o nej zavádzal vo svojich vyjadreniach čitateľov neoverenými a nepravdivými informáciami. Ďalej uviedla, že v periodiku Radničné noviny z 3/2016 na strane 6 v článku s názvom Píše Žilinský večerník pravdivo? hovorca žalovaného popisuje situáciu jej a jej rodiny zavádzajúcim spôsobom, ktoré majú u čitateľa vyvolať dojem, že je len ďalším neprispôsobivým občanom, ktorý si neplní svojej povinnosti. Z obsahu článku tiež vyplýva, vyjadrenie, že spolu s rodinou je aj naďalej

neplatičkou a porušovateľom susedských vzťahov a osobou mediálne neznámou. Poukázala, že v článku je uvedené, že napriek tomu ako prejav ústretovosti mesto umožnilo vo februári 2012 uzatvoriť novú nájomnú zmluvu na dobu určitú do 31.05.2012. Pritom mesto mohlo už v roku 2011 žiadať vysťahovanie pani Š. z bytu, ale neurobilo tak a rozhodlo sa dať jej ešte jednu šancu. Napriek tomu však pani Š. túto šancu nevyužila. Zdôraznila, že toto vyjadrenie žalovaného v článku sa nezakladá na pravde a je špekulatívne. Tvrdila, že využila šancu a so žalovaným uzatvorila aj druhú nájomnú zmluvu. V čase uzatvorenia nájomnej zmluvy so žalovaným mala celý dlh vyplatený. Žalovaný v týchto verejne dostupných zdrojoch svojimi vyjadreniami spôsobil, že denne čelí útokom a posmechom na svoju osobu a celú jej rodinu. Mala za to, že žalovaný jej takýmito nepresnými a zavádzajúcimi informáciami o nej spôsobil to, že je v očiach laickej verejnosti považovaná za ďalšieho neplatiča, ktorý sa domáha bývania, hoci nič neplatí. Bola názoru, že celý článok voči nej pôsobí negatívnym dojmom. Žalovaný nikde v článku neuviedol, že má už celý dlh vyplatený. Tvrdila, že svoj dlh žalovanému vyplatila už v mesiaci 7/2011. Vyjadrenia žalovaného na jej adresu ako neplatičky tak označila ako nesprávne a zavádzajúce. Ďalej uviedla, že žalovaný opakovane vo svojich vyjadreniach uvádzal, že neplatí nájomné a označoval ju na sociálnych sieťach a v regionálnych novinách za neplatiča. Takéto vyjadrenie žalovaný používal aj v televíznych reportážach, a to v reportáži pre televíziu Markíza dostupnej na internetovej <N.> exekúciou ich chcu pripraviť o byt dlhy vsak vyplatili uz pred rokmi , kde taktiež nepravdivo konštatuje, že nemala splatený dlh do 31.05.2012. Toto vyjadrenie sa však nezakladá na pravde. Zdôraznila, že svoj dlh uhradila v mesiaci 7/2011. Mala za to, že hovorca tatko zavádza širokú verejnosť. Konštatovala, že pri podpise druhej nájomnej zmluvy už mala celý dlh vyplatený. Dlžoby mala voči žalovanému vyplatené aj v čase podania žaloby o vypratanie žalobcom na súd. Bola názoru, že tak bola označovaná za neplatiča nedôvodne. Tieto označenia žalovaného mali dopad na jej sociálny status. Žalovaný ju neoznačil iba ako neplatičku, ale aj ako osobu, s ktorou majú susedia neustále problémy. Takéto označenia pôsobia negatívnym dojmom a majú pre ňu vážne dôsledky. Na základe takýchto vyjadrení hovorcu žalovaného je vystavovaná kritike, posmeškom a vulgarizmom. Osoby, ktoré nepoznajú jej situáciu a informácie sa dozvedia iba z vyjadrení žalovaného sa môžu mylne domnievať, že je neprispôsobivým občanom. Uviedla, že je predmetom útokov na svoju osobu a majetok. Nevedela uviesť, prečo žalovaný voči nej takto šikanózne vystupoval. Taktiež jej nebolo zrejmé, prečo žalovaný zavádza verejnosť a snaží sa zdiskreditovať hodnovernosť jej a jej rodiny. Navyše naďalej platí nájom mestu Žilina prostredníctvom Bytterm, a.s., ktorý od nej peniaze každý mesiac prijíma. Mala za to, že vyjadreniami žalovaného bolo zasiahnuté do jej osobnostných práv, čím bola znížená jej dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti v značnej miere. Žiadala aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Príčinnú súvislosť medzi neoprávneným zásahom do jej práva a vznikom nemajetkovej ujmy videla v tom, že nebyť verejných vyjadrení žalovaného, nebola by považovaná za neplatičku a neprispôsobivého občana, a nebola by predmetom útokov na jej osobu a majetok. Zdôraznila, že nemá postavenie, z ktorého by jej vyplývala povinnosť znášať kritiku verejnosti. Považovala za neakceptovateľné, aby musela znášať takéto zásahy do osobnostných práv iba z toho dôvodu, že si chráni svoje práva a záujmy pred žalovaným. Navyše je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím. Mala za to, že žalovaný nesmie na ňu svojimi nepravdivými vyjadreniami vyvíjať psychický nátlak. Domáhala sa morálnej satisfakcie, a to vo forme ospravedlnenia a uvedenia informácií pre verejnosť na pravú mieru. Žiadala, aby žalovaný na vlastné náklady uverejnil článok, v ktorom sa jej ospravedlní za uvádzanie nepravdivých a zavádzajúcich informácií na jej osobu. Mala za to, že ide o taký zásah do jej osobnostných práv, kde nestačí len morálna satisfakcia, a preto žiadala aj primerané zadosťučinenie od žalovaného vo výške 30 000 eur ako satisfakciu za zníženie jej dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 18.10.2017 označil žalobcu ako v celom rozsahu nedôvodnú. Uplatnený nárok žalobkyne neuznal. Poprel, že by o žalobkyňu uvádzal nepravdivé informácie. Mal za to, že z dôkazov predložených žalobkyňou nevyplýva, či jej vznikla ujma, ani to ako bola závažná. Mal za to, že z dôkazov a predložených žalobkyňou nijako nevyplýva, že by informácie zverejnené žalovaným citeľným spôsobom zasiahli do spoločenského postavenia žalobkyne alebo sa negatívnym spôsobom premietli v jej súkromnom živote. Bol názoru, že z internetovej diskusie predloženej ako dôkaz nemožno vyvodiť, že by informácie zverejnené žalovaným akokoľvek mohli alebo zasiahli do osobnostných práv žalobkyne, z tejto diskusie vyplýva kritika zo strany verejnosti smerujúca pravdepodobne proti postupu žalovaného a nie žalobkyne z titulu, že by bola neplatička. K tomuto dôkazu zároveň poukázal, že informácie z roku 2016, ktoré žalobkyňa označuje za nepravdivé, nemohli súvisieť s poškodeniami majetku žalobkyne, keď k tomuto poškodeniu malo dôjsť v roku XXXX a XXXX. V súvislosti s týmto dôkazom ani nevyplýva, že by život žalobkyne mali zneprijemňovať jej susedia. Zdôraznil, že jeho právo na slobodu prejavu by malo mať prednosť pred právom žalobkyne

na ochranu osobnosti. Zdôraznil, že vyhovie žalobe žalobkyni, by bolo nepochybne nedôvodným obmedzením a zásahom do jeho práva na slobodu prejavu a slobodné rozširovanie informácií. Mal za to, že ani z predmetného článku ani z reportáže nevyplýva, že by voči žalobkyni postupoval šikanózne, či žalobkyňu neprípustným spôsobom kritizoval. Zdôraznil, že z článku nevyplýva, že by žalobkyňu označoval za neplatičku v čase, keď už mala dlh vyrovnaný. V článku reaguje na informácie zverejnené v prípade žalobkyne v týždenníku Žilinský večerník, ktorý prípad žalobkyne medializoval, nie však z podnetu žalovaného. V článku je uvedená genéza prípadu pani Ševčíkovej, pričom nie je tvrdené, že by žalobkyňa dlh na nájomnom nevyrovnala, resp. že by stále bola neplatičkou. Skutočnosť o existencii dlhu žalobkyne uvádza v minulom čase, pričom o tom, že žalobkyňa neplatila nájomné, informovala verejnosť prostredníctvom Žilinského večerníka už sama žalobkyňa so svojimi synmi. Zdôraznil, že osobitosťou celej veci je teda, že o medializáciu svojej osoby a svojho prípadu sa v prvom rade zaslúžila sama žalobkyňa. Poukázal, že pred predmetným článkom vyšlo v roku 2015 a 2016 v Žilinskom večerníku 5 článkov, v ktorých boli zverejnené informácie o prípade žalobkyne, a to články s názvami „Musia sa vysťahovať hoci všetko zaplatili, Dajme im šancu, Náhradné bývanie za trojnásobok dôchodku, Vysťahuje exekútor Š.Í. na ulicu?“ Zdôraznil, že predmetné články označovali žalobkyňu ako neplatičku, uvádzali dôvody pre ktoré nájomné neplatila, tiež skutočnosť, že dlh na nájomnom vyrovнала, no i napriek tomu sa na základe rozhodnutia súdu musí vysťahovať po zabezpečení náhradného ubytovania zo strany žalovaného. V článkoch novinár cituje i rozhodnutie súdu a potvrdzuje, že žalobkyňa mala dlhodobé nezhody so susedmi. Zdôraznil, že predmetným článkom reagoval len na informácie zverejnené v predmetných článkoch vo verejnom záujme, aby mali obyvatelia mesta informácie ohľadom postupu mesta v prípade nájomného bytu, keďže obdobná situácia by mohla nastať aj u iných občanov, ktorí majú právo vedieť aké kroky za konkrétnych okolností žalovaný volí. Zdôraznil, že v predmetnom článku žalobkyňu neoznačoval za neplatičku v čase uzavierania druhej nájomnej zmluvy, len ozrejmil situáciu, že žalobkyňa predmetný byt užívala bez právneho dôvodu od 01.06.2011 do februára 2012, v ktorom období žalovaný nepristúpil k jej vysťahovaniu, ale dal jej druhú šancu, keď s ňou uzavrel druhú nájomnú zmluvu na dobu určitú do 31.05.2012, pričom túto žalobkyňa nevyužila, nie pre neplatenie nájomného, ale pre nekorektné spolunažívanie so susedmi, ktoré naďalej pretrvávalo, čo potvrdili i Okresný súd Žilina a Krajský súd v Žiline v svojich rozhodnutiach, a to č.k. 27C/189/2012-251 zo dňa 16.04.2015, v spojení s rozhodnutím č.k. 5Co/317/2015-303 zo dňa 28.07.2015, z ktorých v predmetnom článku žalovaný citoval. Výrok, že žalobkyňa druhú šancu nevyužila označil za hodnotiaci úsudok, a nie skutkové tvrdenie. Cieľom výroku nebolo v žiadnom prípade hanobiť, či zneuctiť žalobkyňu. Konštatoval, že len informoval občanov, že k vysťahovaniu pristúpil nie pre nezaplatený nájom, ktorý bol v skutočnosti doplatený, i následne platený, ale preto, že so žalobkyňou nebola predĺžená nájomná zmluva, a teda pre užívanie bytu bez právneho dôvodu. Namietal, že nie je pravdou, že by žalobkyňu označoval za neplatičku v čase, keď mala dlh vyrovnaný a keď za byt platila. Skutočnosť, že neplatičkou bola vyplynula už z informácie podávanej žalobkyňou prostredníctvom Žilinského večerníka, pričom i z opravy k článkom zo dňa 28.09.2015 a 19.10.2015 vyplýva, že žalovaný nepopieral alebo nevyvracal skutočnosť, že žalobkyňa dlh vyrovнала z pôžičky, ktorú si vzal jej syn v júli roku 2011. Mal za to, že rovnako informácia, že žalobkyňa nemala dlh vyrovnaný do 31.05.2012, namiesto 31.05.2011, v intenciách celého článku nie je spôsobilá neprimeraným spôsobom zasiahnuť do osobnostných práv žalobkyne, a to do takej miery, že by bolo potrebné obmedziť právo žalovaného na slobodu prejavu, keď sama žalobkyňa informovala verejnosť o svojom dlhu na nájomnom a celej záležitosti týkajúcej sa jej vysťahovania, pričom pre bežného čitateľa vzhľadom na celkové vyznenie informácií poskytnutých pre televíziu Markíza, je v podstate bezpredmetná informácia, či dlh bol vyrovnaný v roku 2011 alebo v roku 2012, keď pre čitateľa bola podstatná informácia, že rodina, ktorá nakoniec svoje dlhy vyrovнала a v byte žila 25 rokov sa bude musieť vo svojej ťaživej životnej situácii vysťahovať do ubytovne, za ktorú nebude schopná platiť, keď žalovaný ju chce z bytu vysťahovať len zo zisťných dôvodov. Zdôraznil, že tak informácia, že dlh nebol vyrovnaný do 31.05.2012 tak nemohla mať vážne negatívne následky v spoločenskom postavení žalobkyne. Poukázal, že právne naopak informácia vyvolala vlnu nevôle zo strany verejnosti, tak, že verejnosť sa snažila podporiť žalobkyňu a odsudzuje konania žalovaného. Ďalej poukázal, a že až následne sa do celej predloženej diskusie pripoja susedia žalobkyne, ktorí upozorňujú na jednostranne poskytované informácie zo strany žalobkyne a jej rodiny. Reakcie susedov žalobkyne však neboli v žiadnom prípade vyvolané uverejnením informácií k záležitosti žalobkyne. Je z nich možné vyvodiť, že žalobkyňa dlhodobo porušuje susedské vzťahy, ktorých porušovanie nakoniec viedlo žalovaného dôvodne k tomu, že so žalobkyňou nepredĺžil nájomnú zmluvu. Zdôraznil tak, že neuverejňoval žiadne nepravdivé, či zavádzajúce informácie, poskytoval len pravdivé a vecné stanoviská k žalobkyňou medializovanej kauze, ktorá bola i predmetom súdneho sporu. Vyjadril presvedčenie, že ním zverejnené informácie v žiadnom prípade nevyvolali žalobkyňou tvrdené následky, a teda neviedli ku

kritike žalobkyne, či k útokom na jej osobu a majetok. Nijako nekonkretizoval spôsob, akým sa k svojim susedom žalobkyňa správa, citoval len vecné závery súdu. K zverejneniu konkrétnych konfliktov pristúpili samotní susedia, a to na základe informácií zverejnených žalobkyňou nie žalovaným, pričom existenciu nezhôd potvrdil aj novinár Žilinského večerníka. Doplnil, že žalobkyňa predmetný byt naďalej užíva, avšak skutočnosť, že za jeho užívanie platí jej nevyvára platný právny titul na jeho užívanie. Zdôraznil, že konflikty so susedmi trvajú i naďalej. Poukázal, že do diskusie sa zapojil aj syn žalobkyne, v ktorej zmieňuje i poškodenie schránky, i to, že proti ich rodine sú len susedia, čo potvrdzuje, že poškodenie majetku žalobkyne nie je dôsledkom informácií zverejnených žalovaným, rovnako, že tieto žiadnu kritiku jej osoby nespôsobili. Mal tak za to, že neexistuje dôvod, pre ktorý by mala byť žalobkyňa priznaná ochrana jej osobnosti, ktorej sa domáha. Obmedzenie práva žalovaného na slobodu prejavu by bolo v rozpore so zásadou proporcionality. Zdôraznil, že žalobkyňa nepreukázala vznik nemajetkovej ujmy na jej strane a nijako neodôvodnila výšku náhrady, a to s ohľadom na mieru intenzity zásahu do jej práv.

4. Žalobkyňa v replike doručenej Okresnému súdu Žilina dňa 16.11.2017, poukázala, že je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorej sa priznáva menšia miera tolerancie v súvislosti so šírením informácií voči jej osobe. Mala tiež za to, že žalovaný nemá informovať verejnosť na základe jeho hodnotiacich úsudkov. Informácie sa majú opierať o objektívne skutkové tvrdenia. Zdôraznila, že spúšťačom negatívnych komentárov voči jej osobe boli práve vyjadrenia žalovaného voči jej osobe. Uviedla, že vyjadrenia žalovaného majú väčšiu pravdepodobnosť rezonovať u nezainteresovanej verejnosti ako vyjadrenia susedov. Tvrdenia žalovaného o susedských sporoch v danej veci označila za irelevantné.

5. Žalovaný v duplike zo dňa 18.01.2018 poprel v celom rozsahu tvrdenia žalobcu. Zdôraznil, že v predmetnom článku poskytol verejnosti úplné, pravdivé a objektívne informácie o dôvode pre ktorý vznikla žalobkyňi povinnosť vysťahovať sa z nájomného bytu. Bol názoru, že žalobkyňa nepreukázala neoprávnený zásah a nemajetkovú ujmu. Uviedol, že zo žiadneho komentára nevyplýva negatívna reakcia, ktorú by bolo možné spojiť s výrokmi žalovaného. Zo žiadneho z komentárov nemožno vyvodit', že žalobkyňa je považovaná verejnosťou za neplatičku, ktorá sa dožaduje bývania. Žalobkyňou tvrdená ostrá kritika verejnosti nijako nesúvisí s konaním žalovaného. Predmetné komentáre v predloženej diskusii nijako nesúvisia s výrokmi žalovaného a nemohli byť od neho ani prevzaté, ale súvisia so správaním sa žalobkyne. Výroku pochádzajú práve a len od susedov žalobkyne v bytovom dome. Mal za to, že u nezainteresovanej verejnosti nijako negatívne nerezonovali informácie v predmetnom článku. Nezainteresovaná verejnosť žalobkyňi vyjadrila podporu. Konštatoval, že informácie zverejnené žalovaným neboli ani objektívne spôsobilé akúkoľvek ujmu žalobkyňi privodiť. Žalobkyňa len súdu podsúva nepreukázané tvrdenie, že si verejnosť o nej myslí, že je neplatička. Uviedol, že pre bežného čitateľa alebo diváka nebolo nijak rozhodujúce, či žalobkyňa vyrovнала svoj dlh v roku XXXX alebo v roku XXXX. Dátum, ku ktorému bol dlh zo strany žalobkyne vyrovnaný v kontexte celej reportáže nie je rozhodujúci, keď z nej ide posolstvo, a to krutý prístup zo strany žalovaného. Mal za to, že ani informácie obsiahnuté v reportáži nemožno považovať za neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobkyne. Medializovaný prípad žalobkyne na verejnosti vyvolal rozhorčenie nad konaním žalovaného a nie zásah do cti a dôstojnosti žalobkyne, resp. vznik nemajetkovej ujmy na jej strane. Zdôraznil, že informácie žalovaného boli založené len na pravdivých skutočnostiach a neobsahovali žiadne difamujúce tvrdenia. Ďalej upriamil pozornosť, že informácie zverejnené z jeho strany v spojení s osobou žalobkyne sa nedotýkajú jej zdravotného postihnutia, pričom len z tohto titulu, že by mala byť osobou zdravotne postihnutou nedochádza k obmedzeniu jeho práva na slobodu prejavu. Poukázal na čl. 22 Dohovoru, podľa ktorého žalobkyňa nepriznáva žiadne osobitné práva na ochranu osobnosti ako osobe ťažko zdravotne postihnutej.

6. Súd vec prejednal, vykonal dokazovanie a vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 28.01.2019.

7. Právni zástupcovia strán sporu v prednesoch pred súdom zotrvali na argumentácii obsiahnutej v rozsiahlych podaniach vo veci samej. V celom rozsahu sa pridržovali písomných podaní doručených súdu.

8. Právna zástupkyňa žalobcu nad rámec písomných podaní pred súdom uviedla predchádzajúcu genézu prípadu žalobkyne k postupne medializovaným článkom vo vzťahu k osobe žalobkyne, aby v súvislosti s informáciami poskytnutými žalovaným nevyznela ako klamárika, resp. je v očiach verejnosti vnímaná ako klamárika, resp. osoba poskytujúca zavádzajúce informácie. Ďalej uviedla, že žalobkyňa

je opakovane napádaná bezprostrednými susedmi. Mala za to, že nie je možné uprednostniť verejný záujem žalobcu pred súkromným záujmom žalobkyne. K výške požadovaného zadosťučinenia uviedla, že žalobkyňa je s ohľadom na nepravdivosť informácií vyvolávajúcich negatívne reakcie verejnosti, zvýšenia atakov na jej osobu a osobitne na tú skutočnosť, že ide o osobu ťažko zdravotne postihnutú so špecifickou lekárskou diagnózou, vystavená zvýšenému tlaku a uverejňovanie takých nepravdivých informácií má na ňu výraznejší dopad ako v prípade bežnej zdravej osoby. Dôsledky nepravdivých informácií označila za takmer neodstrániteľné. Zdôraznila, že žalovaný sa jej do dnešného dňa ani neospravedlnil.

9. Právna zástupkyňa žalovaného pred súdom nad rámec písomných podaní uviedla, že tvrdenia ohľadne genézy prípadu sú novými skutkovými tvrdeniami. Podotkla, že tieto tvrdenia a tiež k nim doložené listinné dôkazy nijako s danou vecou nesúvisia, resp. že pokiaľ týmito tvrdeniami a dôkazmi má byť preukazovaná nepravdivosť tvrdení alebo teda informácií, ktoré samotný žalovaný poskytol verejnosti, tak ako sa žalobkyňa domáha vo vzťahu ku konkrétnym výrokom, tieto dôkazy nijako nesúvisia s týmito výrokmi. Uviedla, že sa jedná o dôkazy z času (03/2011, 07/2014) kedy podlžnosť žalobkyne voči žalovanému ešte vyrovnaná nebola, a z nich vyplýva len to, že žalovaný zatiaľ k výkonu rozhodnutia nepristúpi, nie že žalobkyňa nebude z bytu vyprataná. Zároveň nepreukazujú, že by medzi žalobkyňou a susedmi neexistovali skutočne susedské spory, ani nepreukazujú, že by informácie zo strany žalovaného spôsobili zostrenie správania susedov voči žalobkyňi. Zdôraznila, že vzťah žalobkyne a susedov je desiatky rokov komplikovaný. K výške zadosťučinenia uviedla, že žalobkyňa nepreukázala v čom spočíva nemajetková ujma. Žalobkyňa nekonkretizovala akej kritike v dôsledku konania žalovaného musí čeliť, akým spôsobom bola znevážená jej osobnosť a znížená česť a dôstojnosť. Mala za to, že zo strany žalobkyne absentujú tvrdenia pokiaľ ide o vznik ujmy, charakter, rozsah či intenzitu. Zdôraznila, že priestupkové konania, trestné konania, poškodzovanie majetku žalobkyne, na ktoré žalobkyňa poukazuje, časovo predchádzajú poskytnutie informácií zo strany žalovaného, a teda skutkovo s danou vecou nesúvisia. Zdôraznia, že nikde v predmetnom článku, ani v reportáži neodznelo, že žalobkyňa je povinná byť vypratať z dôvodu, že je dlžná na nájomnom. Žalovaný v Radničných novinách reagoval len na článok uverejnený v Žilinskom večerníku. Uviedla, že pokiaľ by súd dospel k záveru, že došlo k neoprávnenému zásahu do práv žalobkyne, je nutné vzhľadom na spôsob, miesto a čas zverejnenia informácií zo strany žalovaného dať prednosť ochrane slobody prejavu žalovaného a právu na prístup k informáciám, nakoľko nakladanie nájomnými bytmi a správanie sa k nájomcom v takých bytoch je bez pochyby vecou verejného záujmu. Zdôraznila, že samotný článok vymedzuje problém s pani Ševčíkovou, a teda nijako osobu nekonkretizuje, nestotožňuje. Takéto označovanie osoby pre nezainteresovanú verejnosť nemožno nijako stotožniť so žalobkyňou. Ďalej uviedla, že žalobkyňa nepreukázala neoprávnený zásah, vznik ujmy ani príčinnú súvislosť.

10. V rámci záverečnej reči právna zástupkyňa žalobkyne uviedla, že v tomto konaní bolo preukázané, že žalovaný o žalobkyňi zverejňoval nepravdivé informácie aj s ohľadom na špecifické postavenie žalobkyne, ako osoby, ktorá nie je povinná znášať, alebo tolerovať uvádzanie nepravdivých informácií o svojej osobe. Poukázala na jej zdravotný stav. Mala za to, že bez pochyby došlo k zásahu do jej osobnosti, pričom tento zásah nebol oprávnený. Mala za to, že informácie zverejnené žalovaným boli spôsobilé privodiť žalobkyňi ujmu, pretože jednoznačne z takto podávaných informácií musela žalobkyňa pôsobiť pred verejnosťou ako klamárka, ktorá napriek tomu, že je neplatičkou, domáha sa bývania v mestskom byte, hoci v čase, keď prebiehalo konanie o jej vypratanie z nehnuteľnosti zo sporného bytu, tak už bol dlh v podstate najmenej viac ako rok v celom rozsahu uhradený a naďalej si vlastne plnila všetky povinnosti, ktoré jej z tohto nájmu bytu plynuli, resp. z užívania tohto bytu plynuli. Uviedla, že ten zásah do jej práv bol vyvolaný teda obzvlášť aj s tým, s akými zdravotnými problémami sa žalobkyňa potýka, ako vníma vlastne všetky tieto situácie okolo seba. O to viac sa jej to dotýka, pretože napriek tomu, že informácie o nej zverejnené naozaj boli nepravdivé a nebola teda pravdivá minimálne tá časová súvislosť, ako aj tá súvislosť, že mesto sa snažilo žalobkyňi pomôcť, keď jej ani neumožnilo uzatvoriť nájomnú zmluvu, ani jej neumožnilo za zostatkovú cenu odkúpiť byt. Zdôraznila, že tieto informácie vyvolávajú vo verejnosti negatívne ohlasy, ktoré sa prejavili na zhoršení vzťahov, jednak v bytovom dome, ale aj pod samotnou reportážou, kde prebehla diskusia, kde vlastne žalovaný síce konštatoval, že väčšinou sa tieto informácie, alebo negatívne komentáre dotýkali strany Smer a toho, akým spôsobom vlastne Mesto Žilina nemorálne postupuje voči žalobkyňi. Napriek tomu mala za to, že hoci sa tam nachádzali aj takéto komentáre, je úplne jedno, koľko je komentárov negatívnych, koľko pozitívnych, podstatné je to, že sa vlastne týmito okolnosťami verejnosť zaoberala. Poukázala, že aj v tých facebookových komentároch sa objavili informácie o tom, že žalobkyňa je neplatička. Čo sa

týka tej okolnosti, že žalovaný uviedol nepravdivé informácie, tie považovala za nesporné. Za nesporné považovala aj nepravdivú informáciu, že žalobkyňa nevyužila druhú šancu, pretože naopak ju využila a urobila všetko preto, aby jej právo bývať vlastne v byte, v ktorom v súčasnosti býva už 29 rokov aj naďalej zostalo. Čo sa týka prípadného zamietnutia žaloby, požiadala súd o to, aby pri rozhodovaní o trovách konania zväzil osobitné okolnosti tohto prípadu a teda konkrétne to, že sa jedná o osobu, ktorá je ťažko zdravotne postihnutá, ktorá je invalidnou dôchodkyňou. Mala za to, že to sú také dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré odôvodňujú to, aby žalovanému nebola priznaná náhrada trov konania celkom, alebo aby táto bola primerane znížená.

11. V rámci záverečnej reči právna zástupkyňa žalovaného uviedla, že v konaní nebolo preukázané a nevyplývalo, že by informácia zverejnená v Radničných novinách, a to že napriek tomu ako prejav ústretovosti mesta umožnilo vo februári 2012 uzatvoriť novú nájomnú zmluvu na dobu určitú do 31.05.2012, pritom mesto mohlo už v r. 2011 žiadať vysťahovanie pani Š. H. bytu, ale neurobilo tak a rozhodlo sa jej dať ešte jednu šancu. Napriek tomu pani Š. túto šancu nevyužila a tiež informácia, ktorá odznela v reportáži pre TV Markíza, že pani Š. nemala splatený dlh do 31.mája 2012, že by predmetné informácie boli objektívne spôsobilé zasiahnuť od osobnostných práv žalobkyne. Mala za to, že tak, ako žalobkyňa tvrdí vznik ujmy v dôsledku predmetných, zverejnených informácií, tak predmetnú ujmu žalobkyňa nepreukázala. V konaní nijakým spôsobom nebolo preukázané, že informácie, ktoré žalovaný verejnosti poskytol, tak ako ich definovala žalobkyňa, rezonovali vo verejnosti takým spôsobom, že by žalobkyňa bola posudzovaná, alebo vnímaná ako neplatička, ktorá sa domáha bývania v predmetnom bytovom dome. Mala za to, že žalovaný preukázal, že informácie, ktoré poskytol neboli prezentované tak, ako ich vníma žalobkyňa a síce, že je neplatička, resp. neprispôsobivá spoluobčianka, či porušovateľka susedských práv. Zo strany žalovaného išlo o využitie práva na slobodu prejavu a právo na informácie verejnosti v súvislosti s vecou verejnou. Pokiaľ ide o tvrdenie ohľadom zdravotného stavu žalobkyne, ktorý by mal súvisieť s konaním žalovaného, mala za to, že toto v konaní preukázané nebolo a teda, že by žalobkyňa trpela aj nejakou, či už psychickou ujmu, alebo iným poškodením zdravia v súvislosti s informáciami zverejnenými zo strany žalovaného. Na dôvažok uviedla, že je zrejme, že to, že žalobkyňa vníma informácie zverejnené žalovaným, že je prezentovaná ako neplatička, v spoločnosti nijakým spôsobom nerezonuje. Je zrejme, že i samotný žalovaný potvrdil úhradu dlhu. V konečnom dôsledku všetka medializácia prípadu a všetky reportáže tak, ako boli uverejňované články, potvrdzujú, že žalobkyňa svoj záväzok voči mestu vysporiadala. Mala preto za to, že všetky informácie zo strany žalovaného boli prezentované vecne. Nijakým spôsobom žalobkyňu nedehtonostovali a preto mala za to, že domáhať sa zadosťučinenia, či už v podobe ospravedlnenia, alebo v podobe náhrady nemateriálnej ujmy v peniazoch nie je dôvodné a preto navrhla, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

12. Súd vykonal dokazovanie vo veci aj listinnými dôkazmi produkovanými stranami sporu.

13. Na č.l. 8 až 38 spisu sú obsiahnuté fotokópie príjmových pokladničných dokladov za časové obdobie od 18.03.2009 do 27.02.2017, z ktorých vyplývajú platby žalobkyne spojené s užívaním predmetného bytu žalobkyňou.

14. Na č.l. 39 spisu sa nachádza predmetný článok zverejnený v Radničných novinách z mesiaca marec/2016, z ktorým celým obsahom sa okresný súd dôsledne oboznámil. Žalobkyňa namieta najmä, že v článku je označená ako neplatička, neprispôsobivý spoluobčan a že nevyužila druhú šancu, ktorú jej mesto v súvislosti s predmetným bytom poskytlo. V článku je uvedené okrem iného, že „Pani Š. užívala mestský nájomný byt, za ktorý neplatila. Keďže neplatenie bolo dlhodobého charakteru muselo mesto ukončiť nájomnú zmluvu výpoveďou ešte v roku 2010. V marci 2011(teda už po podaní výpovede) mesto pani Š. napísalo, že „zatiaľ neprikróčí k realizácii výkonu rozhodnutia vypratáním bytu, ak si začnete plniť svoje povinnosti (teda nie že tam môže ostať bývať naveky) Nájomná zmluva skončila 31.05.2011 a odvtedy už pani Š.Á. obývala byt bez právneho dôvodu. Napriek tomu ako prejav ústretovosti mesto umožnilo vo februári 2012 uzatvoriť novú nájomnú zmluvu na dobu určitú do 31.05.2012. Pritom mesto mohlo už v roku 2011 žiadať vysťahovanie pani Š. z bytu, alebo neurobilo tak a rozhodlo sa dať jej ešte jednu šancu. Napriek tomu však pani Š. túto šancu nevyužila. Nejde totiž len o platenie za byt, ale aj o korektné spolunažívanie v bytovom dome voči ostatným jeho užívateľom.

15. Okresný súd sa dôsledne oboznámil aj s komunikáciou zverejnenou na facebooku (č.l. 40 spisu).

16. Tiež v rámci dokazovania sa okresný súd oboznámil s jednotlivými fotokópiami fotografií obsahom ktorých boli vulgarizmy adresované žalobkyni, ako aj zdokumentované poškodenia majetku žalobkyne (č.l. 41 spisu).

17. Tiež vykonal dokazovanie potvrdeniami OO PZ Žilina - západ zo dňa 02.06.2011a 02.03.2013, z ktorých vyplýva, že žalobkyňa podala oznámenie o poškodení poštovej schránky a sklenenej tabule na okne predmetného bytu.

18. Okresný súd sa oboznámil aj so znením článku k reportáži s názvom „Š. žijú v trojizbovom byte už 25 rokov no teraz im hrozí, že sa z neho budú musieť vysťahovať“, z ktorého obsahu okrem iného vyplýva, že žalobkyňa mala dlh voči žalovanému v súvislosti s užívaním predmetného bytu. Okresný súd sa oboznámil aj s diskusiou a jednotlivými komentármi zverejnenými pod predmetným článkom, resp. k predmetnej reportáži (č.l. 53-72 spisu). Okresný súd v súvislosti s týmto listinným dôkazom priamo na pojednávaní za prítomnosti právnych zástupcov strán sporu vykonal dokazovanie aj prehratím predmetnej reportáže „N. exekúciou ich chcu pripraviť o byt dlhy s vsak vyplatili uz pred rokmi“, v súvislosti s ktorou žalobkyňa namietala najmä nepravdivú informáciu poskytnutú hovorcom žalovaného, že dlhy nemala vyplatené do 31.05.2012, keď pravdou je, že tieto dlhy nemala vyplatené do 31.05.2011.

19. Z listinného dôkazu s názvom „Podávam sťažnosť na M. Š.“ zo dňa 19.09.2011 je zrejmé, že sťažovateľ sa domáha zrušenia nájmu alebo predaja bytu žalobkyne ako neprispôsobivej susedky, nakoľko táto na schodišti za znížených vonkajších teplôt počas dňa i celej noci neustále otvára okná i po upozornení na neznesiteľnú zimu, ktorú má sťažovateľ vo svojom byte, vyhráža sa fyzickými útokmi a vulgárne nadáva rodine sťažovateľa, ohovára ho a pošpiňuje jeho meno (č.l. 73 spisu).

20. Okresný súd sa oboznámil aj so znením zápisnice z mimoriadneho zasadnutia komisie sociálnej, zdravotnej a bytovej zo dňa 05.10.2015, kde bol zaznamenaný priebeh a genéza prípadu žalobkyne, najmä výsluch žalobkyne ohľadne vypratania bytu, s ktorým žalobkyňa vyjadrila svoj nesúhlas. Informovala o svojej nepriaznivej životnej situácii a vysvetlila, že dlh vznikol v dôsledku zlej ekonomickej situácie rodiny a tiež zo zdravotných problémov. Tiež poukázala na zlé susedské vzťahy v bytovom dome. Tiež sa vyjadril syn žalobkyne, ktorý uviedol, že spolu s bratom si zobrali úver, aby mohli splatiť dlh s tým, e im mesto sľúbilo zostať v byte. Poukázal, že všetci susedia sú zaujatí voči jeho matke a mnohokrát dochádza k zbytočným konfliktom. Tiež sa vyjadril nájomník bytového domu, ktorý uviedol, že žalobkyňa je konfliktná, vulgárna a neberie vôbec ohľad na prítomnosť maloletých detí. Zo zápisnice ďalej vyplýva, že členka komisie poukázala, že celá prejednávaná kauza má dve polohy a to jedna sú susedské vzťahy a druhá samotný problém s bytom a to neplatičstvom, a tieto dve veci je potrebné od seba oddeliť a riešiť podstatu (č.l. 74-78 spisu).

21. Súd sa oboznámil aj s obsahom článku Žilinského večerníka s názvom „Náhradné ubytovanie za trojnásobok dôchodku“ zo dňa 19.10.2015, v ktorom je okrem iného uvedené že žalobkyňa mala v minulosti podlížnosti na nájomnom a tiež, že dochádzalo k sústavnému porušovaniu susedských práv a spolunažívania v bytovom dome zo strany žalobkyne a teda žalovaný sa rozhodol nepredĺžiť nájomnú zmluvu, ktorá skončila uplynutím doby, na ktorú bola uzavretá, teda 31.05.2012 (č.l. 79-81 spisu).

22. Podľa listinného dôkazu s názvom „Sťažnosť (Domového výboru) a žiadosť o jej riešenie“ zo dňa 27.03.2012 adresovanej žalovanému, vyplýva, že domoví dôverníci podali na žalobkyňu sťažnosť za narušenie občianskeho spolunažívania (č.l. 86 spisu).

23. Podľa zápisnice zo schôdze vlastníkov bytov zo dňa 28.08.2011 sa vlastníci bytov v predmetnom bytovom dome dohodli, že zástupcovia bytov podajú sťažnosť na žalobkyňu, že otvára okná na schodisku a nezatvorí ich ani počas dažďa, počas ktorého dochádza k poškodzovaniu spoločných schodiskových priestorov zatečením dažďovej vody. Taktiež hrubo a vulgárne nadáva spoluobčanom a deťom v paneláku (č.l. 87 spisu).

24. Okresný súd sa oboznámil aj so znením článku Žilinského večerníka s názvom „Dajme im šancu“ zo dňa 28.09.2015, z ktorého obsahu okrem iného vyplýva, že žalobkyni vznikol na platbách nedoplatok (č.l. 94-95 spisu).

25. Podľa listinného dôkazu s názvom Oprava je zrejmé, že v týždenníku Žilinský večerník číslo XX dňa XX.XX.XXXX na strane 1 v článku s názvom „Náhradné ubytovanie za trojnásobok dôchodku“ boli zverejnené nepravdivé skutkové tvrdenia, ktoré boli následne uvedené na pravú mieru.

26. Podľa listinného dôkazu s názvom „Sťažnosť na pani Š. a žiadosť o jej riešenie zo dňa 10.10.2017 vyplýva, že suseda žalobkyne podala na žalobkyňu sťažnosť pre porušovanie občianskeho spolunažívania (č.l. 100 spisu).

27. Rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 27 C /189/2012-251 zo dňa 16.04.2015 bola žalobkyni uložená povinnosť vypratať predmetný byt. Z odôvodnenia rozsudku okrem iného vyplýva, že žalobkyňa hrubo porušovala svoje povinnosti vyplývajúce z nájmu bytu najmä tým že nezaplatila nájomné alebo úhradu za plnenia za čas dlhší ako tri mesiace Bola jej daná výpoveď z nájmu bytu, ktorej neplatnosti sa žalobkyňa nedomáhala. Bolo preukázané, že žalobkyňa sa zjavne nevhodným spôsobom správa ako užívateľka predmetného bytu. Žalobkyňa si až šikanóznym spôsobom uplatňuje svoje práva a zrejme nevhodným spôsobom vystupuje vo vzťahu k ostatným nájomcom a vlastníkom v obytnom dome. Tieto nezhody pretrvávajú počas veľmi dlhej doby. Žalobkyňa takýmto spôsobom neakceptuje práva a oprávnené záujmy ďalších užívateľov a vlastníkov bytov v predmetnom obytnom dome. Súd správanie žalobkyne vyhodnotil ako konanie, ktoré nespĺňa charakter konania v súlade s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 OZ (č.l. 101-108 spisu).

28. Podľa listinného dôkazu s názvom „Sťažnosť a žiadosť o jej riešenie“ zo dňa 07.09.2011 je zrejmé, že predmetný bytový dom podalo žalovanému sťažnosť na žalobkyňu pre porušovanie občianskeho spolunažívania (č.l. 109-110 spisu).

29. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd rozsudok okresného súdu č.k. 27 C/189/2012-251 zo dňa 16.04.2015 o vypratání predmetného bytu žalobkyňou potvrdil (č.l. 111-113 spisu).

30. Z listinného dôkazu s názvom „Sťažnosť a žiadosť o jej riešenie zo dňa 29.05.2012 vyplýva, že domoví dôverníci opätovne podali sťažnosť na žalobkyňu pre jej správanie v predmetnom bytovom dome (č.l. 114 -115 spisu).

31. Okresný súd sa oboznámil aj so znením článku Žilinského večerníka s názvom „Vystahuje exekútor Š. na ulicu?“ zo dňa 01.02.2016, z ktorého obsahu vyplýva okrem iného, že hovorca sa zmožil na konštatovanie faktov, že žalobkyňa bola neplatič. Z dôvodu opakovaného porušovania susedských práv a spolunažívania v bytovom dome žalovaný ako vlastník rozhodol o nepredĺžení nájmovej zmluvy. Odvtedy žalobkyňa užívala byt bez právneho dôvodu (č.l. 117-118 spisu).

32. Podľa listinného dôkazu s názvom „Podávame sťažnosť na pani Š.“ zo dňa 19.09.2011 je zrejmé, že sťažovatelia sa domáhajú, aby bol nariadený predaj bytu tejto neprispôsobivej susedky (č.l. 121 spisu).

33. Na č.l. 123 spisu je obsiahnutá fotokópia fotografie zobrazujúca konanie žalobkyne, a to neustále otváranie okien.

34. Z článku Žilinského večerníka zo dňa 28.09.2015 s názvom „Musia sa vystahovať, hoci všetko zaplatili“ okrem iného tiež vyplýva, že žalobkyni vznikla podlžnosť na nájomnom, nakoniec všetko urovnali, ale bohužiaľ dva mesiace po lehote (č.l. 124-128 spisu).

35. Podľa lekárskej správy MUDr. L. Č. žalobkyňa je psychiatrickou pacientkou (č.l. 306 spisu).

36. Podľa potvrdenia MUDr. L. Č. zo dňa 11.01.2019 sa žalobkyňa lieči ambulantne psychiatricky (č.l. 318 spisu).

37. Žalobkyňa je osobou ťažko zdravotne postihnutou (č.l. 319 rub spisu).

38. Podľa listinného dôkazu zo dňa 09.3.2011 s názvom „Vážená pani Š.“ (č.l. 343 spisu) žalovaný žalobkyni uviedol, že „zatiaľ neprikróčí k realizácii výkonu rozhodnutia vypratáním bytu, ak si začnete plniť svoje povinnosti“.

39. Podľa potvrdenia ŽILBYT s.r.o. zo dňa 27.02.2017 žalobkyňa pravidelne platila nájomné a služby spojené s predmetným bytom z obdobia od 01.01.2011 do 31.12.2012.

40. Na čl. 345 spisu sú obsiahnuté fotokópie fotografií s vulgarizmami a expresívnymi výrazmi, či obrázkami zaznamenanými na stene predmetného bytového domu vo vzťahu k Š..

41. Podľa uznesenia ORPZ v Žiline č. Č.:L.-XXXX/ZZ-H.-XXXX zo dňa 14.09.2018 bolo začaté trestné stíhanie voči Q. A. ako obvineného z prečinu Nebezpečného vyhrážania voči žalobkyni (č.l. 346-347 spisu).

42. Podľa listinného dôkazu s názvom Žiadosť - odpoveď zo dňa 24.07.2014 (č.l 348 spisu) žalovaný vysvetlil žalobkyni dôvody podania žaloby o vypratanie bytu, a to zánik nájomného vzťahu 01.06.2012, nie z dôvodu sťažností ostatných vlastníkov bytov v predmetnom bytovom dome.

43. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci okresný súd vec právne posúdil podľa príslušných zákonných ustanovení:

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka („OZ“) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 12 ods. 1 OZ písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením.

Podľa § 12 ods. 2 OZ privolenie nie je potrebné, ak sa vyhotovia alebo použijú písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky, zvukové alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona.

Podľa § 12 ods. 3 OZ podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

Podľa § 13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 OZ pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 OZ výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa čl. 10 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd každý má právo na zachovanie svojej ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Podľa čl. 10 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa čl. 10 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

Podľa čl. 16 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je zaručená. Obmedzená môže byť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa čl. 26 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povolovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.

Podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

Podľa čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.

Podľa čl. 10 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti.

44. Zo žaloby vyplýva, že v súdnom konaní uplatnený nárok je nárokom na ochranu osobnosti v zmysle ustanovenia § 11 a nasl. OZ. V kontexte žaloby je zrejmé, že dotknutým osobnostným právom malo byť právo na ochranu cti a ľudskej dôstojnosti (vážnosti v spoločnosti).

45. Základnými predpokladmi pre vznik občianskoprávných sankcií uvedených v § 13 OZ je, aby došlo k zásahu do osobnostnej sféry fyzickej osoby, ktorý zásah musí byť objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu, takýto zásah musí byť neoprávnený a musí existovať príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom a vznikom nemajetkovej ujmy.

46. Z odôvodnenia žaloby je zrejmé, že podstatou sporu je to, či žalobkyňa bola zo strany žalovaného „dôvodne“ označená za neplatičku, neprispôsobivého občana vo vzťahu k ostatným vlastníkom a nájomcom predmetného bytového domu, a či nevyužila druhú šancu v súvislosti s možnosťou bývania v predmetnom byte. Tiež je medzi stranami sporné zverejnenie informácie ohľadne časového hľadiska neplatenia nájomného a poplatkov spojeným s užívaním predmetného bytu žalobkyňou, a to najmä nepravdivá informácia o konečnom dátume vyplatenia dlhu žalobkyňou v spojení s užívaním predmetného bytu. Vo vzťahu k takémuto sporu mal žalovaný produkovať tvrdenia, ktoré majú byť nepravdivé a mal žalobkyňu bezdôvodne označiť za osobu, ktorá má dlhy, a to v čase, keď už tieto mala dávno vyplatené, za osobu, ktorá nevyužila druhú šancu jej poskytnutú žalovaným v súvislosti s obývaním predmetného bytu, za osobu neprispôsobivú, a v konečnom dôsledku za klamárku, ktorá o svojej životnej situácii zavádza verejnosť.

47. Okresný súd v danom prípade primárne skúmal, či zverejnením článku v Radničných novinách B. XXXX a vyjadrením hovorca žalovaného na adresu žalobkyne v predmetnej reportáži <N. v spojení s vyššie uvedenými informáciami, došlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyne. Okresný súd sa zaoberal najmä otázkou samotného zásahu do osobnostných práv žalobkyne, teda či zásah, t.j. zverejnenie predmetného článku v Radničných novinách mesta Žilina a v ňom uverejnené informácie a vyjadrenie hovorca žalovaného na adresu žalobkyne v predmetnej reportáži boli zásahom neoprávneným, spôsobilým privodiť žalobkyňu ujmu na jej osobnostných právach príkladom § 11 OZ (ochrana osobnosti, cti, dôstojnosti, vážnosti). Súd v danom prípade teda posudzoval faktory spôsobilé určiť oprávnenosť zásahu do osobnostných práv žalobkyne.

48. Pokiaľ ide o otázku informácií o žalobkyňu zverejnených v predmetnom článku, v tom zmysle, že „žalobkyňa je neplatička, resp. že žalobkyňa užívala mestský byt, za ktorý neplatila a neplatenie bolo dlhodobého charakteru a žalovaný napriek tomu ako prejav ústretovosti umožnil vo februári 2012 uzatvoriť novú nájomnú zmluvu na dobu určitú do 31.05.2012, pričom už v roku XXXX mohol žiadať vystaňovanie žalobkyne (.) z bytu, ale neurobil tak a rozhodol sa dať jej ešte jednu šancu, ktorú však žalobkyňa (M.) nevyužila“, tieto nemožno vyhodnotiť ako neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobkyne, resp. nemožno ich vyhodnotiť ako nepravdivú informáciu. Pravdivosť bola v konaní

preukázaná. Z vykonaného dokazovania, z predložených listinných dôkazov, a to najmä z právoplatných rozhodnutí súdov o vypratání žalobkyne z predmetného bytu je preukázané, že žalobkyňa bola skutočne dlhodobo neplatičkou, že z dôvodu neplatenia nájomného a poplatkov za služby došlo k zániku nájmu predmetného bytu výpoveďou dňa 31.05.2011. Rovnako je vykonaným dokazovaním preukázané, že žalovaný napriek tomu umožnil žalobkyňu zmluvou na dobu určitú užívať byt do 31.05.2012, hoci takúto šancu už žalobkyňa dať nebol povinný. Rovnako je preukázané, že žalobkyňa túto poskytnutú šancu napriek všetkému nevyužila. V tejto súvislosti s nevyužitím šance okresný súd uvádza, že z vykonaného dokazovania, ako aj z obsahu samotného článku, vyplýva, že v prípade žalobkyne nejde totiž len o platenie za byt, ale aj korektné spolunažívanie v bytovom dome voči ostatným jeho užívateľom, čo sa nedialo. Z vykonaného dokazovania je naozaj zrejmé, že situácia ohľadne bývania žalobkyne v predmetnom byte mala dve roviny, a to nielen ne/platenie žalobkyňou za tento byt, ale aj medziľudské vzťahy v predmetnom bytovom byte, keď žalobkyňa mala a naďalej preukázateľne má dlhodobo vyhrotené vzťahy so susedmi v predmetnom bytovom dome. Uvedené vyplýva, nielen z právoplatných rozsudkov, ale aj z ďalších listinných dôkazov, a to sťažností a žiadostí o vyriešenie situácie ohľadom susedského spolunažívania so žalobkyňou v bytovom dome. Priamo v právoplatnom rozsudku okresného súdu potvrdeným krajským súdom je žalobkyňa vyhodnotená ako osoba so zjavne nevhodným spôsobom správania sa ako užívateľka predmetného bytu. Predmetný článok objektívne poukazuje na tieto rozhodnutia súdov, odkazuje na ne. Súd tak zistil, že informácie v predmetnom článku ohľadne žalobkyne ako neplatičky a neprispôsobivej osobe nie sú nepravdivé. Možno konštatovať, že článok nevychádza z neoverených údajov, ale z právoplatných súdnych rozhodnutí. V článku je korektným spôsobom, vecne, nie jednostranne, vykreslená situácia žalobkyne. Okresný súd má za to, že je potrebné vychádzať z celého kontextu článku, nielen z niektorých jeho vytrhnutých pasáží, tak ako sa to snažila pred súdom prezentovať žalobkyňa. Žalobkyňa bola skutočne dlhodobo neplatičkou. Navyiac za neplatičku bola žalobkyňa označovaná aj v iných článkoch, a to v predložených článkoch Žilinského večerníka, o ktoré zverejnenie svojej nepriaznivej životnej a finančnej situácie sa zaslúžila vo veľkej miere žalobkyňa a jej rodina. Žalobkyňa a jej rodina medializovala ich kauzu. Z obsahu a kontextu predmetného článku je zrejmé, že tento je najmä reakciou na informácie poskytnuté v inom periodiku (Žilinský večerník). Súd má za to, že z hľadiska kontextu predmetného článku ako celku, kde boli čitatelia objektívne, vecne, informovaní o celej kauze žalobkyne, nemôžu tam zverejnené informácie predstavovať neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobkyne. Z textu celého článku sa tieto informácie nejavia ako informácie poskytnutá zámerne za účelom zdiskreditovať, alebo poškodiť žalobkyňu. Celý kontext článku vedie k záveru, že účelom a cieľom zverejnenia predmetného článku bolo objektívne oboznámiť verejnosť s danou kauzou bez skreslených informácií, aby mali obyvatelia možnosť zistiť objektívne, nie jednostranné informácie, o danej kauze žalobkyne. Navyiac pokiaľ ide o tvrdenie, že žalobkyňa poskytnutú šancu nevyužila vychádzajúc z vyššie uvedeného, a to najmä z vyššie naznačených dvoch rovín danej kauzy, toto tvrdenie možno posúdiť ako hodnotiaci úsudok. Hodnotiaci úsudok vyjadruje subjektívny názor autora, ktorý k danému faktu zaujíma určitý postoj tak, že ho hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti, a to na základe vlastných, teda subjektívnych kritérií. Autor článku vyslovene uviedol, že žalobkyňa druhú šancu nevyužila, keď nejde len o platenie za byt, ale aj korektné spolunažívanie, a tak sa nedialo. Okresný súd má za to, že ide len o subjektívne hodnotenie, prípadne kritiku, či kritický postoj k nevhodnému správaniu sa žalobkyne, ktoré je navyiac preukázané. Ide o subjektívny názor autora článku, preto je tento potrebné akceptovať.

49. Na tomto mieste však súd považuje za potrebné uviesť, že aj prípadné zverejnenie nepravdivého údaju (čo nie je daný prípad) automaticky ešte nemusí znamenať neoprávnený zásah do osobnostných práv fyzickej osoby. Takýto zásah je daný len vtedy, keď existuje príčinná súvislosť medzi zásahom a porušením osobnostnej sféry, a ten zásah v konkrétnom prípade presiahol určitú intenzitu takou mierou, ktorú už v demokratickej spoločnosti nemožno tolerovať. Súd má tak za to, že z hľadiska kontextu predmetného článku ako celku, aj keď v článku nebolo vyslovene uvedené, že žalobkyňa už dlhy vyplatila, takéto informovanie verejnosti nemohlo predstavovať zásah do osobnostných práv žalobkyne, a takéto informovanie nepresiahlo ani dovolenú intenzitu. Článok prezentuje, že žalobkyňa za byt neplatila, nie že za byt neplatí. V tomto smere je v článku použitý minulý čas. Navyiac čitatelia článku boli objektívne informovaní o dvoch rovinách danej kauzy, a to nielen roviny dlhov, ale aj roviny spolunažívania v bytovom dome. Formulovaný text predmetného článku naznačuje, že cieľom článku bolo informovať objektívne o celej danej kauze žalobkyne. Podľa názoru súdu celý článok, tak ako bol koncipovaný, naplňal primárny účel spravodajstva, t.j. prezentáciu udalostí týkajúcich sa žalobkyne z pohľadu verejnosti a otázok spoločenského života. Okresný súd má za to, že informácie v predmetnom článku neboli spôsobilé vyvolať žalobkyňu. V kontexte celého zverejneného článku

neboli spôsobilé vzhľadom na zvolený spôsob podania informácie (resp. tón oznámenia informácie) vo vzťahu k žalobkyni vyznieť difamačne. Článok čitateľom poskytol informácie o vývoji, resp. genéze prípadu žalobkyne z hľadiska viacerých rovín. Okresný súd má za to, že výroky, resp. informácie v článku nemôžu byť spôsobilé vzbudiť verejné pohoršenie nad žalobkyňou, tak ako sa táto snaží pred súdom prezentovať. Je zrejmé, že tvrdené negatívne reakcie ľudí na osobu žalobkyne nie sú podmienené predmetným článkom, nakoľko tieto majú pôvod v skutočných, reálne vyhrotených medziľudských vzťahoch, vzniknutých za dlhé obdobie, t.j. vzniknutých zo skutočných, reálne prežitých situácií ľudí so žalobkyňou. Prítom je potrebné zdôrazniť, že negatívne reakcie na ktoré poukazuje žalobkyňa nie sú reakcie širokej verejnosti ale len bezprostredných susedov. Široká verejnosť prejavila žalobkyni podporu a odsúdila konanie žalovaného. Je preukázané, že tieto tvrdené negatívne reakcie voči žalobkyni existovali už dávno pred zverejnením predmetného článku. Článok nebol spúšťačom negatívnych reakcií vo vzťahu k žalobkyni. Okresný súd má tak za to, že nemožno vzhliadnuť ani príčinnú súvislosť medzi predmetným článkom a tvrdenou ujmu žalobkyne. Aj z vykonaného dokazovania je zrejmé, že negatívne reakcie ľudí v jednotlivých diskusiách neboli podmienené predmetným článkom, ale súžitím susedov so samotnou žalobkyňou. Konflikty s bezprostrednými susedmi existovali dávno pred zverejnením daného článku. Aj predložené dôkazy preukazujú, že k poškodeniu majetku došlo pred zverejnením predmetného článku. Nemožno spájať predmetný článok s negatívnym správaním voči osobe žalobkyne, keď takéto negatívne správanie voči jej osobe bolo dlhodobé a navyš preukázateľne zapríčinené aj samotným správaním žalobkyne. Okresný súd má za to, že by bolo „nespravodlivé“ tvrdené negatívne správanie sa k žalobkyni odvíjať len od predmetného článku, resp. jedného zverejneného článku, keď je nesporné a preukázané, že z veľkej časti si takéto negatívne reakcie žalobkyňa zapríčinila sama, keď sama sa nesprávala (nespráva) v súlade s dobrými mravmi. Súd konštatuje, že za zlé medziľudské vzťahy, v ktorých žalobkyňa žije, nemožno „viniť“ len nejaký článok. Sama žalobkyňa si musí uvedomiť, že medziľudské vzťahy sú najmä o ľuďoch, ich vzájomnom, obojstrannom pokojnom súžití, vzájomnom rešpektovaní a úcte.

50. Rovnako okresný súd dospel k záveru, že dovolená intenzita nebola presiahnutá ani informovaním o situácii žalobcu hovorcom žalovaného v predmetnej reportáži, a to uvedením nesprávneho dátumu vyplatenia dlhov žalobkyne. Hovorca objektívne informoval o genéze prípadu žalobkyne, o tom že žalobkyňa bola neplatička, avšak zároveň informoval, že žalobkyňa dlhy vyplatila a momentálne nemá žiadne dlhy v súvislosti s predmetným bytom. Informácia o konečnom dátume vyplatenia dlhov za predmetný byt, v úplnom kontexte poskytnutých informácií v priebehu celej reportáže, či v roku XXXX alebo roku XXXX, je tak vo vzťahu k predmetu konania bez významu. Jedine táto nepravdivá informácia, že žalobkyňa nemala dlhy vyplatené do 31.05.2012 (namiesto do 31.05.2011) sama o sebe nemohla spôsobiť žalobkyni ňou tvrdenú ujmu. Navyš nebolo preukázané, že nešlo len o bežnú zrejmú nepozornosť hovorcu žalovaného, a teda nebolo preukázané, že sa jednalo vyslovene o účelové konanie hovorcu žalovaného s cieľom zdiskreditovať žalobkyňu.

51. Súd dospel k záveru, že zverejnenie článku, resp. článok tak ako bol napísaný a bežnému čitateľovi ponúknutý a predmetná reportáž v celkovom kontexte, nezasiahli do osobnostných práv žalobkyne. Nezasiahli do práva žalobkyne na ochranu osobnosti v zmysle § 11 OZ, do jej práva na ochranu cti, dôstojnosti, či vážnosti.

52. Okresný súd má za to, že nie je namieste priznanie morálneho odškodnenia žalobkyni vo forme ospravedlnenia, a už vôbec vo forme finančného zadosťučinenia. S prihliadnutím na vyššie uvedené je súd toho názoru, že zo strany žalovaného nedošlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobkyne, ktorý by bol objektívne spôsobilý vyvolať u žalobkyne nemajetkovú ujmu, a teda nie sú splnené základné predpoklady občianskoprávných sankcií uvedených v § 13 OZ. Navyš nikde z článku, alebo z predmetnej reportáže nevyplýva, prezentovanie žalobkyne zo strany žalovaného ako klamárky. Súdu sa javí toto tvrdenie žalobkyne len ako subjektívny, ničím nepodložený, vsugerovaný pocit. Ani z jednotlivých komentárov, či diskusií nevyplýva, že by verejnosť žalobkyňu na základe informácií žalovaného takto vnímala. Prípadné negatívne vyjadrenia bezprostredných susedov v tomto smere na adresu žalobkyne pramenili z ich reálnych skúseností, nie z informácií plynúcich z predmetného článku, či reportáže. Okresný súd preto žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Satisfakcia, ospravedlnenie zo strany žalovaného, prípadne finančné zadosťučinenie by prichádzalo do úvahy iba v prípade, že by k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobkyne došlo, a ak by k nemu aj došlo, že by zapríčinil vzniknutú ujmu, čo však jednoznačne nie je daný prípad.

53. Návrh právnej zástupkyne žalobkyne na vykonanie dokazovania výsluchom svedka O. súd zamietol z dôvodu jeho nadbytočnosti. Súd mal aj bez vykonania tohto dôkazu dostatočne preukázaný a zistený skutkový stav veci. Vykonanie navrhnutého dôkazu z toho dôvodu nepovažoval pre rozhodnutie veci za potrebný. Vykonaním tohto dôkazu mala byť preukázaná okolnosť ujmy spôsobenej žalobkyňu v súvislosti so zverejnením nepravdivých informácií o jej osobe a tiež zhoršenie vzťahov jednak v bytovom dome, ako aj skutočnosť, že žalobkyňa je v súčasnosti už aj malými deťmi označovaná za neplatičku. Nakoľko okresný súd dospel k záveru, že nedošlo zo strany žalovaného k neoprávnenému zásahu, a nemôže byť daná v zmysle vyššie uvedeného ani prípadná príčinná súvislosť, dokazovanie v tomto smere považoval za nadbytočné. Rovnako zamietol návrh listinným dôkazom o hlásení úrazu (regresu), nakoľko tento považoval k danej veci za irelevantný. Je preukázané, že vzťahy žalobkyne so susedmi sú vyhrotené z dlhodobého hľadiska (niekoľko rokov aj pred vydaním predmetného článku) a nie v súvislosti s predmetným článkom.

54. Okresný súd dopĺňa, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Z uvedeného dôvodu sa súd zaoberal len podstatnými námietkami vo vzťahu k prejednávanej veci, ktoré považoval z hľadiska skutkového a právneho posúdenia veci za relevantné. Nepovažoval za nevyhnutné sa bližšie zaoberať všetkými uvádzanými dôvodmi, či namietanými skutočnosťami obsiahnutými v rozsiahlych podaniach, či vyjadreniach strán sporu, najmä tými, ktoré nesúviseli s predmetom konania, na čo bola žalujúca strana viackrát upozornená. Rovnako zdravotný stav žalobkyne nepovažoval okresný súd za takú okolnosť, pre ktorú by mala mať žalobkyňa vyššiu mieru ochrany v súlade s § 13 OZ, a to navyše bez splnenia tam stanovených predpokladov. Zároveň nebolo ani preukázané, že informácie zverejnené žalovaným negatívne zasiahli do zdravotného stavu žalobkyne, resp. že by tento zdravotný stav zapríčinili.

55. Okresný súd v závere považuje za potrebné uviesť, že tak právo na ochranu osobnosti ako aj právo na slobodu prejavu sú ústavnými právami. V tomto smere vychádzal z právnej teórie, že pri strete práva na ochranu osobnosti v konaniach na ochranu osobnosti a slobody prejavu je kľúčovou otázkou intenzity zásahu do jedného základného práva, ktorá sa pomeruje s mierou uspokojiteľnosti druhého práva v kolízii, pričom intenzita zásahu a miera uspokojenia nadobúdajú jednu z hodnôt. Považoval za potrebné zohľadniť určitú proporcionalitu, rovnováhu medzi týmito dvomi ústavnými právami. Vzhľadom na vyššie uvedené závery tiež vyhodnotil, že v danom prípade je žiaduce poskytnúť ochranu právu na slobodu prejavu žalovaného, keď v tomto prípade žalobkyne, ohľadne predmetného bytu, sa jednalo aj o verejne prospešné informácie, nakoľko sa jednalo o mestský nájomný byt. Právo na slobodu prejavu žalovaného však nijako neoprávnené nezasiahlo do práva žalobkyne na ochranu osobnosti, tak ako bolo už bližšie odôvodnené v predchádzajúcich odsekoch tohto rozhodnutia.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

56. Okresný súd má za to, že žalovaný bol v konaní úspešný v celom rozsahu. Avšak súd vzhliadol na strane žalobkyne dôvody hodné osobitného zreteľa v podobe nepriaznivej zdravotného stavu žalobkyne, ako aj jej nepriaznivej životnej situácie, preto žalovanému, hoci ako plne úspešnej strane sporu, nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzyva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V Žiline, dňa 28.01.2019